

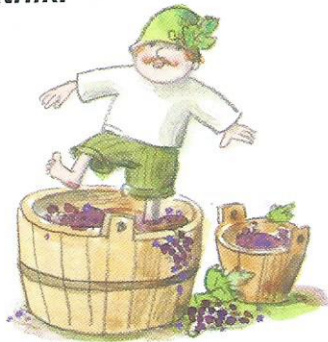
junij – róžnik

Sonce, ki je privabilo že vse cvetlice na dan, se približuje svoji najvišji točki, ki jo doseže na *kresni dan*: o kresu pa je bilo v navadi blagoslavljanje rož, zato se ga je prijelo ime **rožnik**, včasih pa tudi **róžni cvét**.

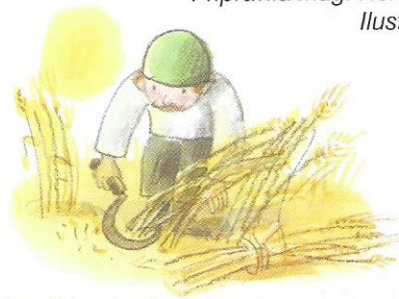
avgust – véliki srpan

Žetev se nadaljuje tudi v osmem mesecu, zato stoji v koledarju **véliki srpan**; začne pa se že tudi *mlatev* (ročno ali strojno ločevanje zrna od klasja) in mlatev je bila vedno velik praznik – zato so nekateri ta mesec imenovali **mlátnik**.

oktober –

To je čas trgatve in kasneje pretakanja mošta oz. vina. Iz predkrščanskega izročila pa poznamo tudi ime **kozoprsk**, ki je bilo prvotno ime za november.

julij – máli srpan

Sredi leta je zrela tudi pšenica. Na poljih danes rohnijo stroji, učeno jim pravimo kombajni. Nekoč pa so pridne žanjice s *srpi* – z majhnim, vendar priročnim poljedeljskim orodjem, sklonjene in skrite med pšenico, žele dolge njive in vezale bogate snope. Po tem orodju in zato, ker se je žetev šele začela, je to **máli srpan**.

september – kímovec

Zelo staro ime za ta mesec, ko pobiramo pridelke, je **poberúh**. Danes mu sicer bolj pogosto pravijo **kímovec**, zakaj, pa do sedaj ni povedal še nihče.

november –

Smo globoko v jeseni, rumeno-rjavih barv v naravi skoraj ni več, saj je listje z dreves že povečini odpadlo in ime tega meseca bo kar pravšnje.

december –

Potem ko smo zemlji vzeli sadove, jo je treba preorati, da bo v miru počivala do pomladi. Prav po grudah zemlje, ki so ostale na polju po jesenskem oranju, je ta mesec dobil ime.

Za praznike smo se malo poigrali in poradiral nekaj starih imen za mesece. Bi jih s pomočjo sličic in razlage znal ponovno napisati? Tu so manjkajoča imena: sušec, vinotok, gruden, veliki traven, pro-

sinec, sečan, listopad.